

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 390/2015
28.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку окривљеног С.П., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К бр.26/13 од 04.06.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1679/14 од 17.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К бр.26/13 од 04.06.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1679/14 од 17.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К бр.26/13 од 04.06.2014. године окривљени С.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и шест месеци.

Наведеном пресудом према окривљеном С.П. на основу члана 86. КЗ изречена је мера безбедности забране управљања возилом "Б" категорије у трајању од 1 године од дана правноснажности пресуде, док је на основу одредбе члана 261. и 262. став 1. и став 2. ЗКП, окривљени обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и то суду и оштећеној Г.А. с тим да је одређено да ће се о висини одлучити посебним решењем након правноснажности пресуде, док је оштећена Г.А. за остваривање имовинско правног захтева у целини упућена на парницу сходно члану 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1679/14 од 17.11.2014. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног С.П. преиначена је пресуда Основног суда у Параћину К бр.26/13 од 04.06.2014. године само у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд окривљеног С.П. због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци, док су жалбе браниоца у осталом делу и жалба Основног јавног тужиоца одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.П., адвокат М.Б., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног С.П. је неоснован.

Браниоци окривљеног С.П. у захтеву наводи да је диспозитив првостепене пресуде дат као препис законског текста, нису описане особине пута и услови саобраћаја, већ су дати апстрактно, а повреде које су изазвале смрт пешака нису описане, већ је наведена њихова лаичка квалификација чиме је учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. КЗ, јер радње окривљеног како су представљене у диспозитиву нису по закону кривично дело.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилаца окривљеног С.П. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у чињеничном опису изреке садрже и објективна и субјективна обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, које је Врховни касациони суд у свему прихватио и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног С.П. указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 2. ЗКП јер у изреци није поменута алкохолисаност оштећеног пешака, као и на погрешно утврђено чињенично стање коришћењем као доказа дописа "П. С." који није оверен, уз формално навођење битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду члана 447. став 2. ЗКП. По ставу Врховног касационог суда наведене повреде не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, па се Врховни касациони суд у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П. није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**